

Εργαζόμενοι στην BIC

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Η χρονιά που πέρασε ήταν πολύ δύσκολη για την εργατική τάξη και το λαό. Ο γενικός πληθωρισμός ήταν πάνω από 10%.Οι υπέρογκες αυξήσεις στα είδη πρώτης ανάγκης και διατροφής, σε ενέργεια ,καύσιμα, ενοίκια εκτόξευσαν το κόστος ζωής με αποτέλεσμα, με βάση τα στοιχεία της Eurostat, να υπάρχουν απώλειες 12,7% για το βασικό και 18,5% για το μέσο μισθό.

Τα διάφορα pass,τα καλάθια νοικοκυριού, τα επιδόματα και οι ελεημοσύνες χρησιμοποιούνται προπαγανδιστικά, δεν λύνουν όμως το πρόβλημα. Για το μόνο πράγμα που μπορεί να καυχιέται η κυβέρνηση είναι ότι ανταποκρίθηκε στις υποχρεώσεις που είχε αναλάβει απέναντι στο κεφάλαιο, μειώνοντας φόρους και ασφαλιστικές εισφορές, δίνοντας επενδυτικά κίνητρα και ευνοϊκές ρυθμίσεις, νομοθετώντας αντεργατικούς νόμους.

Παρά τις όποιες αυξήσεις, ο βασικός μισθός έμεινε καθηλωμένος κάτω από τα 751€ που ήταν πριν δώδεκα χρόνια, οι τριετίες παραμένουν ακόμη παγωμένες και ο μέσος κατώτατος μισθός είναι κατά 40% πιο χαμηλός από το μέσο όρο της ευρωζώνης.

Η BIC τα τελευταία χρόνια κράτησε καθηλωμένα τα μεροκάματα μας. Το 21 δεν έδωσε αυξήσεις, το 22 πήραμε 1,3% ενώ ο πληθωρισμός ήταν 6%...Το ίδιο διάστημα κέρδιζε εκατομμύρια με την άνοδο της παραγωγής. Μόνο το πρώτο 9μηνο του 22,με βάση τα δημοσιευμένα στοιχεία, τα κέρδη που προέκυψαν από τη δουλειά μας ήταν 268,5 εκατομμύρια.

Για το 23 η διοίκηση δεν έχει ανακοινώσει αυξήσεις. Έντεχνα αφήνει να διαρρεύσει ότι οι αυξήσεις θα δοθούν από τον Απρίλιο και θα είναι 7,2% κατά μέσο όρο ενώ θα δοθούν και επιταγές για super market οι οποίες βέβαια δεν αποτελούν καμία δέσμευση για το μέλλον και δεν επιφέρουν και καμία υποχρέωση προς τα ασφαλιστικά ταμεία.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες, κάποιοι από εμάς θα πανηγυρίσουν, αν δοθούν τελικά, όχι τόσο για το μέγεθός τους, μιας και δεν θα καλύψουν τις απώλειες, όσο γιατί μετά από τόσα χρόνια παίρνουν επιτέλους μια κάποια αύξηση.Τον Απρίλη βέβαια θα έχει ήδη χαθεί το 1/3 της χρονιάς χωρίς αύξηση, πράγμα που μειώνει το ποσοστό της αύξησης για το 23.

Και πάλι όμως η πραγματικότητα στη ζωή μας δεν θα αλλάξει. Γιατί πάλι θα αγωνιούμε για το λογαριασμό της ΔΕΗ, θα σκεφτόμαστε να ανοίξουμε το καλοριφέρ, όπου αυτό λειτουργεί, θα ψωνίζουμε με ενοχές προσέχοντας τι θα βάλουμε στο καλάθι και μακριά από εμάς κάτι απρόοπτο μιας και η δημόσια υγεία έχει απαξιωθεί.

Η εταιρία βάζοντας σαν στόχο ” τα μηδενικά ατυχήματα ” έχει επιδοθεί σε ένα μπαράζ σχετικών ενημερώσεων. Δεν πήρε όμως κανένα ουσιαστικό μέτρο για να περιορίσει την καταπόνηση μας από τις ταχύτητες των μηχανών, από τα βάρη, από την εντατικοποίηση της παραγωγής λόγω της μείωσης εργατών στις μηχανές.

Υπάρχουν αναμφισβήτητα στοιχεία, που αφορούν τις άδειες ασθένειας από μυοσκελετικά προβλήματα.

Παράλληλα ενώ διατυμπανίζουν πως στόχος είναι ” να πηγαίνουμε γεροί στα σπίτια μας”, διαπιστώνουμε πως οι οδηγοί των λεωφορείων συστηματικά αναγκάζονται από την εργοδοσία τους να παραβιάζουν τα ωράρια εργασίας τους με αποτέλεσμα η μεταφορά μας να γίνεται άκρως επικίνδυνη.

Η υποκριτική στάση της διοίκησης στο θέμα της ασφάλειας αποκαλύφτηκε τις μέρες της κακοκαιρίας ,που δουλέψαμε όλοι κανονικά, ενώ υπήρχε ισχυρή σύσταση από το υπουργείο εργασίας, σχετικά με την λειτουργία του ιδιωτικού τομέα ,που τόνιζε ότι οι εργοδότες πρέπει να λάβουν όλα τα μέτρα για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων και να μην τους θέτουν σε κίνδυνο.

Αγνόησε ακόμα και την παρέμβαση του σωματείου μετάλλου που επεσήμανε τους κινδύνους και ζήτησε να μείνει κλειστό το εργοστάσιο.

Έτσι πολλοί συνάδελφοι ξεκίνησαν να έρθουν στη δουλειά με ΙΧ, από δρόμους επικίνδυνους που απαγορευόταν η κυκλοφορία και τα πούλμαν ακολούθησαν παράδρομους για να αποφύγουν τα μπλόκα της τροχαίας, ενώ ήταν σε όλους γνωστό πως υπήρχε σοβαρός κίνδυνος ατυχήματος λόγω πάγου.

Στο χώρο του εργοστασίου, παρά την προσπάθεια να μαζευτεί το χιόνι, συνάδελφοι αναγκάστηκαν να κινηθούν από το bu 3 στο bu 5 μέσα στα χιόνια και τον πάγο, να αποβιβαστούν, να επιβιβαστούν, να πάνε στα πάρκινγκ βαδίζοντας στον πάγο.

Είναι οξύμωρο στα πλαίσια της ασφάλειας ,να μιλάμε για την χρήση των κουπαστών στα σκαλιά, όταν συμβαίνουν όλα τα παραπάνω. Η ασφάλεια μας λοιπόν συχνά θυσιάζεται στο βωμό του κέρδους. Η εταιρεία συνεχίζει να μην καλύπτει όλες τις βάρδιες με γιατρούς ασφαλείας, δεν προχωράει σε εκλογή επιτροπής υγιεινής και ασφάλειας όπως προβλέπει ο σχετικός νόμος.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Εδώ και χρόνια έχει χαθεί για την εταιρεία το “πλεονέκτημα “, έναντι άλλων εταιρειών ,σχετικά με τις αμοιβές ,μιας και έχει περιοριστεί στα νόμιμα και αυτονόητα.

Παρατηρείται το τελευταίο διάστημα συνάδελφοι με σχετική κατάρτιση να αναζητούν νέο εργασιακό περιβάλλον που να καλύπτει τις φιλοδοξίες τους, φορτώνοντας με επιπλέον δουλειά τους συναδέλφους στις αντίστοιχες ειδικότητες.

Παράλληλα η πρόσληψη συμβασιούχων, που να έχουν την δυνατότητα να ανταποκριθούν στη φύση της δουλειάς, γίνεται δύσκολη λόγω των χαμηλών αμοιβών και της ομηρίας των επαναλαμβανόμενων συμβάσεων στη διακοπή των οποίων δεν παίρνεται υπόψιν αν ο συνάδελφος δικαιούται επιδότηση από το ταμείο ανεργίας.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες

Τίποτα δεν χαρίζεται. Μόνο η συλλογική αγωνιστική στάση μπορεί να φέρει αποτελέσματα για:

-Μονιμοποίηση των συμβασιούχων γιατί η επανάληψη των συμβάσεων τους αποδεικνύει ότι ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της δουλειάς.
-Να υπάρχουν γιατροί εργασίας σε κάθε βάρδια
-Να εκλεγεί επιτροπή υγιεινής και ασφάλειας
-Να δοθούν αυξήσεις πάνω από τον πληθωρισμό που να καλύπτουν τις απώλειες των προηγούμενων χρόνων
-Να υπογραφεί ΣΣΕ με ξεπάγωμα των τριετιών.
-Να μειωθούν οι φόροι σε ενέργεια και είδη πρώτης ανάγκης και διατροφής.